

ЧЕРВЕНИТЕ ЕСКАДРОНИ

В утрото на светла вера, с факела на нова вера,
идат бодри ескадрони с устрем горд и набег смел,
а над тех, кат хищни птици, кат настръхнали орлици
спускат се и разпиляват гръм шрапнел подир
шрапнел.

Кон изправя се, изцвили, и, отронил сетни сили,
грохне мъртав на земята некой воин поразен.
Вмиг уплашен спира коня, но наново той догоня
стъпките на ескадрона, в общий прилив устремен.

И, развели буйни гриви, над пожнатите ниви,
като вихър отминават ескадрон след ескадрон.
Под копитата извива прах на облачета сиви
и премрежва с бронзов блесък огнения хоризонт.

Ето татък край върбите екнаха пушкала скрити
и вълни от кървав пламък срещнаха се гръд със
гръд
сви се буря безпощадна, зазвжнте стомана хладна —
кратка схватка и наново ескадроните летят. . .

Ах, летете, ескадрони! В устрема ви милиони
погледи сж приковани сжс надежда и любов.
Свил десницата корава, целий свет се днес изправя
стреснат, трогнат, очарован от победния ви зов.

